

“सावित्री प्रसवित्री च बहिर्वाक् मनसी ततः॥”
माता । प्रपूर्वकस्रधातोः कर्त्तरि लृष् ईप् च ॥
प्रसव्यं, त्रि, (प्रगतं सथादिति ।) प्रतिक्लृप्तम् ।
इत्यमरः । ३ । १ । ८४ ॥ (प्रदक्षिणम् । यथा,
रामायणे । २ । ७३ । २० ।
“प्रसव्यश्चापि तच्छकुर्त्तुं त्विजोऽसिचितं वृषम् ॥”
प्र + कृ + कर्मणि यत् । प्रसवनीये च ॥)
प्रसहः, पुं, (प्रसहतीति । प्र + सह + अच् ।)
बलात्कारेण भक्तकप्रची । स च क्रूरर-
श्लेनादिः । यथा,—
“प्रसह्य भक्त्यन्वये प्रसहास्तेन कीर्तिताः ॥”
अस्य मांसगुणाः ।
“गुरुण्यमधुराः क्षिप्त्वा वातघ्नाः शुक्रवह्नाः ॥”
इति राजवल्लभः ।
अपि च भावप्रकाशे ।
“काको गृध्र उलूकश्च चिह्नश्च शशघातकः ।
चाघो भासश्च क्रूरर इत्याद्याः प्रसहाः स्मृताः ॥
शशघातकः वाज इति लोके ।
प्रसहाः कीर्तिता एते प्रसह्य क्षिप्य भङ्गनात् ।
प्रसहाः खलु वीर्योष्णास्त्राण्यं भक्त्यन्वि ये ॥
ते शीघ्रभक्तकोष्णादेः शुक्रक्षीणा भवन्ति हि ॥”
प्रसहनः, पुं, (प्रगतं सहनं सहागुणो यस्मात् ।)
हिंस्रपशुः । यथा,—
“शादूर्द्ध्वं हिंस्रश्चरन्मर्त्तरचुसुखा
येऽन्यान् प्रसह्य विनिह्यति निवर्त्तयन्ति ।
ते कीर्तिताः प्रसहनाः पलनं तदीय-
मशः प्रमेहजठरामयजाद्यहारि ॥”
इति राजनिघण्टुः ॥
शालिङ्गने, स्त्री । यथा,—
“परस्परप्रसहनपुम्बनादिकाः
सुचौ सुखे चहुलविधा भिदा मताः ॥”
इति कायप्रकाशटीकाधृतकायकौमुदी ॥
(प्र + सह + भावे ल्युट् ।) सहने, स्त्री ।
तद्वति, त्रि ॥
प्रसहा, स्त्री, (प्र + सह + अच् । टाप् ।) वृह-
तिका । इति रत्नमाळा ॥ (गुणाद्योऽस्या
वृहतीशब्दे ज्ञातव्याः ॥)
प्रसह्य, अ, (प्रकर्षेण सोऽपि इति । प्र + सह +
क्तापो ल्यप् ।) वृत्तार्थकम् । बलात्कारार्थम् ।
इत्यमरः । ३ । ४ । १० ॥ (यथा, भाषे । १ । २७ ।
“प्रसह्य तेजोभिररुक्तास्तङ्गै-
रदस्वया बुद्धमनुत्तमं तमः ॥”
प्रसोऽपुं शक्य इति । प्र + सह + यत् । प्रकर्षेण
सोऽपुं शक्ये, त्रि । यथा, रघुः । १४ । ६२ ।
“भमेव जन्मान्तरपातकानां
विपाकविस्मृत्तैरुपरप्रसह्यः ॥”)
प्रसह्यचौरः, पुं, (प्रसह्य बलात्कारेण चौरः ।)
हठात् चौर्यकारी । डाकाइत इति सुटेरा
इति च भाषा ॥ तत्पर्यायः । वन्द्यकारः २
माचलः ३ चिह्नभः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
प्रसातिका, स्त्री, (सो नाशे + भावे क्तिन् । प्रगता
सातिर्नाशो यस्याः । कप् ।) अणुव्रीहिः ।

रुद्रधाम् । इति रत्नमाळा ॥ (यथा, मार्क-
ण्डेये । ३२ । ६ ।
“श्यामाकराश्यामाकौ तद्वचैव प्रसातिकाः ।
नीवाराः मौक्कलाश्चैव धान्यानां पिष्टलप्ये ॥”)
प्रसादः, पुं, (प्र + सद् + घञ् ।) प्रसन्नता ।
नैमैत्यम् । इत्यमरः । १ । ३ । १६ ॥ (यथा,
प्रबोधचन्द्रोदये प्रस्तावनायाम् ।
“कल्याणवातसंक्षोभलक्षिताशेषभूयतः ।
श्रेयंप्रसादमर्थादास्ता एव हि महोदयेः ॥”)
अनुग्रहः । (यथा, रघुः । २ । ६८ ।
“तस्याः प्रसन्नैस्तुखः प्रसादं
गुरुर्नृपाणां गुरवे निवेश्य ।
प्रहर्षेणैवैवामुमितं प्रियाये
शशंस वाचा पुनरुक्तयेव ॥”)
कायप्रसाधः । स्थास्थाम् । प्रसक्तिः । इति
मेदिनी । दे, २५ ॥ वैदर्भीरौतियुक्तकायगुणः ।
तस्य लक्षणम् । यान्यग्रहभ्रमश्चकार्यपद-
वत्त्वम् । यथा,—
“ओजःप्रसादमाधुर्गुणवितयमेदतः ।
मौडवैदर्भाषाला रीतयः परिकीर्तिताः ।
अकार्यपदमयाश्च प्रसादः परिकीर्तिताः ॥”
इति कायचक्रिका ॥ * ॥
(तथा च साहित्यदर्पणे ८ परिच्छेदे ।
“चित्तं व्याप्नोति यः चित्तं शुक्लैर्नमिमानलः ।
स प्रसादः समस्तैश्च रसेषु रचनासु च ॥”)
देवनिवेदितव्यं गुरुणां शुक्तावशेषश्च । यथा,
“आसीदंशुध्वजो राजा प्रजापालनतत्परः ।
प्रसादं सत्यदेवस्य व्यक्ता दुःखमवाप सः ॥”
इति स्कान्दे रेवाखण्डे सत्यनारायणव्रतकथा ॥
प्रसादनं, स्त्री, (प्रसादयतीति । प्र + सद् + णिच्
+ ल्युट् ।) अन्नम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (प्र +
सद् + णिच् + ल्युट् ।) प्रसन्नताकारकम् । यथा,
बलवर्धप्रसादनमिति राजवल्लभः ॥ (यथा च
महाभारते । ४ । ६६ । २२ ।
“प्रसादनं याज्वल्य प्राप्रकालं हि रोचये ॥”)
प्रसादना, स्त्री, (प्र + सद् + णिच् + युच् + टाप् ।)
सेवा । परिचर्या । इति हेमचन्द्रः । ३ । १६० ॥
प्रसाधनं, स्त्री, (प्रसाधतेऽनेनेति । प्र + साध् +
ल्युट् ।) वेशः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥
(यथा, मनुः । २ । २११ ।
“अथ्यङ्गं स्थापनश्च गात्रोत्सादनमेव च ।
गुरुपत्न्या न कार्याथि केशानाश्च प्रसाधनम् ॥”)
कङ्कतिका । इति भरतधृतामरमाळा ॥ प्रकृत-
नियन्त्रिणश्च ॥ (प्र + साध् + णिच् + ल्युट् ।) प्रसा-
धयितरि, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ५७ । २ ।
“यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तत्तुर्वेज्वाततः ॥”)
प्रसाधनी, स्त्री, (प्रसाधतेऽनेनेति । प्र + साध् +
ल्युट् । डीप् ।) विहिः । इति मेदिनी । ने, १६५ ॥
कङ्कतिका । इत्यमरः । २ । ६ । १३६ ॥ (यथा,
सुश्रुते चिकित्सितस्थाने । २४ ।
“केशप्रसाधनी केश्या रजोचक्षुमजापहा ॥”)
सद्गुणार्थया,—

“प्रसाधनी दिङ्मनवनागसप्त-
सङ्गाभिरक्ताङ्गलिभिः क्रमेण ।
चतुर्विधानां पृथिवीपतीनां
सम्पत्तिसौभाग्ययज्ञः सन्दिहा ॥
काष्ठजा धातुजा चैव शृङ्गा च यथाक्रमम् ।
जाङ्गलानूपसामान्यदेशानां महोत्तुजाम् ॥
हृचदक्षवदुन्नयः काष्ठजाया विनिश्चयः ।
कनकं रजतं ताम्रं पिपलं चीसकं तथा ॥
लौहं सर्वत्र सन्निहमादिद्यादिदृश्यासुवाम् ।
राज्ञामिवोपयुज्यते कालकीर्त्तिप्रसाधनी ॥
नृगाणां महिषाणाश्च सिंहजाता प्रसाधनी ।
गजदन्तसमुत्ता राज्ञामिवोपयुज्यते ॥
अत्रापि रत्नविद्यासो ज्ञेयश्चाभरदक्षवत् ॥”
इति युक्तिकल्पतरुः ॥
प्रसाधिका, स्त्री, (प्रसाधति निष्पादयतीति ।
प्र + साध् + ण्युल । टाप् अत इत्वम् ।)
नीवारः । यथा,—
“प्रसाधिका तु नीवारस्तृणानामिति च स्मृतम् ॥”
अस्या गुणाः ।
“नीवारः शीतलो ग्राही पित्तघ्नः कफघातकस्तु ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
(प्रसाधयति अलङ्करोतीति । प्र + साध् + णिच्
+ ल्युल ।) वेशकारिणी । यथा,—
“प्रसाधिकासम्पत्तिसमयाद्-
मासिष्य काचित् प्रवरागमेव ॥”
इति कुमारसम्भवे सप्तमः सर्गः ॥
(धान्यविशेषः यथा । “अग्रव्रीहिः प्रसा-
धिका ॥” इति वैद्यकरत्नमायाम् ।)
प्रसाधितः, त्रि, (प्र + साध् + क्तः । अलङ्कृतः ।
इत्यमरः । २ । ६ । १०० ॥ प्रकृतनियन्त्रः
निष्पादितः । यथा, सारसंग्रहे ।
“ततः प्रस्यमितं कर्त्तुं दत्त्वा तोयचतुर्गुणैः ।
क्षीरे प्रसाधितं तैलं यद्गुणैः बलवर्धकम् ॥”
प्रसारः, पुं, (प्र + सद् + घञ् ।) प्रसरणम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ४६६ ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । २६ ।
प्रसाराङ्गुलान्ननं निःशुल्यमिति निर्दिशेत् ॥”)
प्रसारणं, स्त्री, (प्र + सद् + णिच् + ल्युट् ।) पञ्च-
विधकर्मन्तर्गतकर्मविशेषः । स तु विस्तार-
रूपः । यथा, भाषापरिच्छेदे ।
“उत्तुपेयं ततोऽवक्षेपणमाङ्गुलनृणां ।
प्रसारणश्च गमनं कर्त्तव्यं तानि पञ्च च ॥”
(परिवर्द्धनम् । यथा, कामन्दकीयनीतिसारे ।
१३ । ३५ ।
“मित्रामित्रहिरण्यानां भूमिनाश्च प्रसारणम् ॥”)
प्रसारणी, स्त्री, (प्रसाधते इति । प्र + साध् +
ल्युट् । डीप् ।) लताविशेषः । मन्वभादाख्याया
इति भाषा ॥ अस्य गुणाः । वातपित्तनाशि-
त्वम् । उष्णत्वम् । बलशुक्रकारित्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥ सेनानां सर्वतो यातिः । इति
प्रसरणशब्दटीकायां भरतः ॥
प्रसारिणी, स्त्री, (प्रसरतीति । प्र + सद् + णिच्
+ ल्युट् ।) लज्जाशुलता । प्रसारणी । मन्वभादा-